

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 11. De Terio modo per viam exempli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Secundum, in quo consistebat cooperatio, est omnium amoris exercitium. Quia juxta Philosophum, nobiscum *actum & actus sunt causa habitus, & habitus virtutem* acquiruntur ex frequentatis actibus; ipse vero ex parte juxta doctrinam S. Thomæ considerari potest *secundum intensiorem; durationem & multitudinem.*

Opusc. de dilect. c. 10. Intensio triplex est: *vehemens, vehementior, mentissima.* Triplex quoque est duratio: *diuturnior, diutissima.* Multitudo pariter est *frequens, frequentior, frequentissima.*

1. Timor. 4. Proponit S. Thomas consilium Apostoli: *Exercedite ad pietatem, ad amorem Dei, in actibus cordis, in operis.* Amando Deum, loquendo de Deo, operando propter Deum actibus intensis & continuis, nequeant esse continui per *identitatem*, sint continui per *multiplicationem*, multiplicando sæpe eundem actum, quomodo Sancti Seraphini faciebant, qui quoties repetebant *Sanctus, Sanctus, Sanctus.* Considera, quomodo intensissimum illud Divini amoris incendium, quo Deus amat, & in seipso ardet, non mittit, ut ametur à creaturis actibus frigidis & remissis. Unde defectui huic Beda attribuit casum Adami Parentis nostri, quia remissè agebat & conversabatur Deo: *Adam, quia remissus fuerat in pulchritudine gratiam quam conceperat, amisit eam.*

Quod si in hoc sancto exercitio actibus intensis vehementibus cooperatus fueris Divinæ gratiæ, Deum consequeris amorem.

CAP. XI.

De Tertio modo per viam exempli.

Primò Deum imitaberis in amore. Deus primò infinità & comprehensivâ suâ cognitione cognoscit infinitam suam Bonitatem & Pulchritudinem. Deinde ex hac cognitione pullulat amor quidam pariter infinitus, appetitivus, & intensivus infinitæ cujusdam affectionationis & intensiōis. Tertio ex hoc amore nascitur

tio, est communicatio, quâ se communicat creaturis, donando
 nobis, quantum dare poterat: *Omnia vestra sunt, vos* S. Thomas
opusc. de di-
lect. Dei.
 tus videntes Christum, Christus autem Dei. *Omnia vestra,*
 se videt explicat S. Augustinus, *sive superiora ad fruendum,*
 potest *sive inferiora ad fruendum, lect. Dei.*
 fuisse unius sanctissime Trinitate, Patre, Filio & Spiritu
 1. Cor. 3.
 S. August.
 dino: *Sancti & Angelis: sive inferiora ad fruendum, idque, uti*
 exponit S. Thomas, *ad usum vel realem, juxta necessi-*
 ta em vitæ humanæ: *vel mentalem, secundum cogni-*
 tem, nam ex cognitione creaturarum ascendimus ad
 notitiam Creatoris.

Et quidem in particulari per quinque gradus, veluti
 docet S. Thomas, descendit ad nos Amor & Benignitas
 Dei: primus gradus est Naturæ: secundus Gratiæ: tertius
 Gloriæ: quartus Unionis: quintus Missionis Spiritus
 Sancti: Etenim elargitus est nobis dona Naturæ,
 Gratiæ, Gloriæ, Unionis: ac insuper dedit nobis pro-
 prium Filium, propriumque Spiritum. Et hæc est prima
 lida Amoris Dei.

Imitaberis igitur Deum in cognoscendo Deum, imi-
 taberis in amando ipsum, imitaberis quoque, cum grati-
 tudine correspondendo donis Dei. Quapropter per ean-
 dem scalam, per quam ad nos descendit charitas Dei,
 ascendere debet amor noster ad Deum.

Primò, per primum gradum Naturæ, amando in illa
 Authorem Naturæ: *Si ista dilige, ut subjecta dilige, ut* S. Aug. lib.
de dilect.
familiaria dilige ut arbam Sponsi, ut munera Amici, ut be-
neficia Domini, & non propter se, sed propter illum dilige. Dei.

Secundò, per secundum Gratiæ, semper operando
 propter finem supernaturalem, & filiorum adoptionis
 instar amando Deum: siquidem participamus de pro-
 pria ejus Natura mediante gratia.

Tertio, per tertium gradum Gloriæ, desiderando
 semper amare Deum, amore perfectissimo, sicuti in
 gloria.

Quarto, per quartum gradum Unionis, desiderando
 nos unire & conjungere suæ Divinæ Majestati.

Quintò, denique, si nobis dedit proprium Verbum &
 Amorem, & nos vice versa eadem ipsi offeramus compen-
 santes tantam gratiam & favorem.

Secun-

Secundò imitaberis amorem Christi. Sancti
Christi anima ab instanti creationis suæ amavit
summo & intensissimo amore, idque triplici
primò, quia perfectè cognoscebat infinitam Dei
tatem per seipsam infinitè amabilem. Secundò pro
summa dona gratiæ & gloriæ, quæ à liberalitate Dei
reperat. Tertio, quia mediante unione cum Patre
Verbi à Deo receperat quoddam esse Divinum, quod
videlicet, sit verus Filius naturalis Dei & verus Deus.
Ex hac cognitione & amore nascebatur in Christo
tius actus perfectissimæ correspondentiæ & confort
tatis cum Divinâ voluntate. Et quia vidit voluntatem
Patris esse nostram sanctificationem; totum se de
nobis quantum dare poterat, fundendo etiam propriam
sanguinem pro salute proximi. Quemadmodum
quanto cum majori impetu percutit parietem, tanto
cum majori vehementia resilit & reflectitur: tanquam
petra quædam, quanto magis ascendit in altum, tanto
cum majori velocitate redit in terram: veluti radius so
ris, quanto directius ferit speculum, tanto intensius
reflectitur in seipsum: non absimili ratione amor Christi
quia intensissimè ferebatur in Deum, eadem cum inten
sione descendebat ad bonum proximi.

Quo ad hunc amorem conemur imitari Christum
Amemus Deum, & Christum in Deo tota cordis affec
tu, tum ratione illius, quod est in seipso, nempe sum
mè bonus & amabilis, tum etiam ratione illius, quod
est in nobis, quia, nimirum, est causa tot tantarumque
gratiarum, conformando nos propterea in omnibus cum
Divinâ ejus voluntate, exponendo etiam propriam
tam pro gloriâ ejus, & salute proximi.

Tertio, imitari quoque debemus, tanquam secun
dum post Christum exemplar, amorem Matris Dei
erga Deum. Qui fuit continuus sine interruptione,
intensissimus sine diminutione, & purissimus sine
alio amore. Primò erat continuus: quia si hæc per
fectio concessa fuit Angelis, qui ab exordio conver
sionis suæ ad Deum nunquam cessarunt ab actuali Dei
amore, multò magis ea concedenda est B. Virgini, quæ
in esse gratiæ cunctis Angelis longè superior erat,
æque

Suarez 3.
disp. 8.
S. Bernard.
serm. 51.

neque ab actionibus externis, in quibus non interruptum, sed aliquantò remittebat actualem amorem, impedita erat, neque etiam per somnum avocatur, quia aliam scientiam, aliasque habebat species sibi à Deo infusas, quibus independenter à sensibus operari poterat. Secundò omnis actus amoris in ipsâ erat intensissimus: tum quia perfecto gaudebat Dominio suorum actuum, unde involuntariè distrahi non poterat, sed voluntariè semper eligebat actualiter occupari cum Deo; tum quia nullum habebat impedimentum, neque fomitis, neque malæ inclinationis, neque intrinsecarum demonis tentationum: tum denique, quia dotata erat omnibus médiis & auxiliis gratiæ, auxiliisque supernaturalibus ad perfectissimas operationes disponentibus. Tertio erat purissimus amor ille sine alterius amoris mixtura. Talis quoque erat amor naturalis in B. Virgine; etenim idem ille, quem naturaliter amabat tanquam filiû, erat etiam Deus, *et ad amandum Filium, uti bene notat Anselmus non solum gratia, sed etiam natura impetu ferebatur.* Et causa tam eminentis charitatis fuit, *Quia habuit gratiam sufficientem ad statum, tanta enim ei communicata fuit gratia & charitas, quanta competebar statui & dignitati Matris Dei.* Unde sicut hæc dignitas, cum sit superioris ordinis, cæteras omnes superavit dignitates & officia aliorum Sanctorum etiam Angelorum, ita amor solius virginis sine comparatione major extitit charitate omnium aliorum Sanctorum in comprehensibilem Angelis. Sed de hoc excessivo amore B. Virginis uberius agetur in secunda parte.

Ad hanc charitatis perfectionem cor nostrum se sublevare debet per imitationem. Et si eundem charitatis actum continuatè nequeat, suppleat eundem per frequentiam & multiplicationem diversorum actuum: & si noctis tempore, quo corpus dormit, haudquaquam tibi concessum est, ut mens vigilet ad Deum, somnus ad minus sic propter Deum, cunctique respirationis actus, tot veluti actus amoris, offerantur ad gloriam Dei, qui eos sic acceptabit, uti cuidam sanctæ Personæ *re- velavit, dicens: In veritate desiderium ejus adimplebo.* In veritate ut tales illos acceptabo.

Quò

*De excell.
B.V. c.1.
S.T. p. q. 7.
art. 10.*

*B. Mathil.
Blos. Mon.
spir. c. 6.*

Quò ad intensiorem actuum, imitaberis B. Virg. amote
 femovendo omne impedimentum, & totali applica- apian
 occupando te in Deo ac in puritate amoris, exclude mund
 omnem alium amorem. nus

S. Dionys. Quattò imitaberis Seraphinos cœlestes, qui calo- veli
 pellantur ab incendio amoris, ac suo vos docentur us De
 de Angel. plo quinque Divini amoris proprietates, & sunt: Ser- qui ra
 Hier. c. 7. mobile. Interminabile, Calidum Acutum, Semper mulie
 dum. Iph enim semper sunt in actuali amore Dei, & S. Joa
 termino & mensura vel intensiōis; vel temporis deber
 perceptione vitali Divinæ dulcedinis (Amor namq; obca
 ut ait Richardus, nil aliud est, quam dulcedo am- siam
 & penetrando intima Dei, in ipsummet Deum letitia talis a
 formare nituntur. æstim

Richard. ut ait Richardus, nil aliud est, quam dulcedo am- esep
 & penetrando intima Dei, in ipsummet Deum letitia sim
 formare nituntur. quaz
 da sa

S. Thomas quatuor alias Seraphici amoris assig-
 Opuse. de conditiones: prima, est in materia nobilitate, quia qu
 dilect. Dei. tatur solum in Deo: secunda, in forma cognoscibilitate, qu
 cognoscunt & vident suum amorem: tertia, in quan-
 tate magnus, juxta magnitudinem cognitionis: quat-
 in pondere stabilis, nam semper idem est in intensiōe
 in fervore.

O spiritus cœlestes, Seraphini cœli, militiae cœlestis
 Principes, veram ardentis vestri amoris impetrare no- De
 bis imitationem, agite, ut cor nostrum sit Semper motu
 à Deo, in Deum, in motu Divini amoris: Inter- A
 minabile, sine termino, ac semper curet in amore cre- Uad
 cere & proficere: Calidum calore vivifico & vitali o- vi è
 moris experimentalis Divinæ dulcedinis: ac velut mus
 Animam penetret intima Dei per transformationem: C
 tanquam Semper fervidum, ut fiat idem cum Deo. Finis
 Impetrante nobis, ut materia & objectum amoris nostri uti v
 sit aliud: utque moraliter simus certi, quod stemus stror
 in gratia sancta Dei, sit amor noster intensus, liber ab vera
 omni offensa Dei, ac semper stabilis in suâ perfectione
 & fervore.

Rem. 6. Quintò, capies quoque exemplum amandi Deum à
 vano Mundi amore: Humanum dico, sicut exhibuit
 membra vestra servire iniquitati, ita nunc exhibeatis
 servire justitiæ. Hoc dixit Apostolus humanæ con-
 descendendo fragilitati. Si imitari nequeamus sanctam
 amorem

motem Angelorum, ad minus ab amore hominum
 capiamus exemplum, & eodem fervore, quo homines
 mundani inserviunt creaturis, easque diligunt, diliga-
 mus nos Deum: *Nihil absurdum, docet Climacus, Clim. grad.*
vel iniquum facere videlicet, si ab humanis rebus amo-
30.
30.
 us Dei exempla ceperimus. Unde concludit: *Beatus,*
qui tali in Deum fervet amore, quali turpis amator in eam
mulierem, quam diligit, flagrat. Hoc idem affirmat
 S. Joannes Chrysostomus, dicens, amatorem Christi
 debere se gerere mundani instar amatoris vano turpique
 obsecrati amore: *Sicut procius, qui non spectat nisi ama-*
30.
30.
 sam, & amassa, fit ei omnia. Considera, quomodo
 talis amans de alio non cogitet, non loquatur, nihili
 aestimet divitias, sanitatem, imò propriam vitam; & talis
 esse procura erga Deum: *ne filij hujus sæculi prudentiores*
Luc. 16.
30.
 sint filijs lucis, ne filij hujus sæculi diligentiores sint in
 quaerenda sua perditione, quam nos sumus in procuran-
 da salute nostra.

CAP. XII.

De quarto modo amandi Deum per viam
 desiderij.

Amor nil aliud est, quàm desiderium unionis, qua
 quis intimiori possibili modo unitur rei amata.
 Unde Apostolus vocat amorem Dei *Desiderium dissol-*
Philip. 1.
30.
 vi & esse cum Christo. Hunc amorem exercere debe-
 mus erga Christum.

Considera Christum, quomodo sit *Totus desiderabilis,*
30.
30.
 Fins desideriorum, *Electus ex millibus.* Considera eum *Cant. 5.*
 uti vitam nostræ vitæ, cordis nostri centrum, finem no-
 30. *S. Aug.*
 strorum desideriorum. Ut famelicus desidera Panem
 veræ vitæ; ut sitibundus accurre ad fontem aquæ vivæ;
 ut miser, pauper & omniorbatus bono anhela ad eum,
 qui soluste beare potest.

Tale fuit exercitiū sanctum & continua occupatio
 Sactorū vivere in desiderio Christi: *Mibi in vera Christus*
 est, dicebat Apostolus: *vita mea est desiderium Christi,*
 vita